

ciu posa en perill el comerç de platja d'aro

MAURICI JIMÉNEZ

Històricament Platja d'Aro tenia dues particularitats: el comerç, amb el valor de la qualitat i dels horaris que omplien l'avinguda tots els caps de setmana d'hivern; i el sol i la platja durant els mesos d'estiu. Això era fa anys. A hores d'ara estem perdent el vigor del comerç i, perdent-lo, es dissipa una de les forteses del municipi. El tancament dels Magatzems Vall el passat 31 de gener, que havien estat un emblema de Platja d'Aro els últims trenta anys, i el pròxim establiment d'una gran marca al seu edifici simbolitzen el canvi d'orientació que han impulsat l'alcalde Joan Giraut i el seu equip de govern.

Des d'un punt de vista objectiu, sense la lògica partidària, legítima, de la confrontació política, Platja d'Aro ha encetat un procés de metamorfosi que el convertirà en un nucli comercial farcit de franquícies i deixarà enrere el valor de la diferència que li aportava el model de comerç de proximitat, especialitzat i de qualitat. Ras i curt, Platja d'Aro ja no és un punt comercial amb productes exclusius, malgrat les honroses excepcions que resisteixen l'arribada de les grans firmes.

El tancament de locals emblemàtics que identificaven el municipi i representaven la vigència d'un model comercial específic, com els Magatzems Vall, el Baviera, el Hits Box, l'Esquinade o l'Ivan suposarà un canvi d'època, que no necessàriament serà millor perquè no beneficiarà el conjunt del poble. La perspectiva que obren les grans companyies que s'establiran a Platja d'Aro possibilita obtenir beneficis molt sucosos, sí, però només per a qui ha fet negoci amb l'establiment d'aquests centres de producció a la vila -bé sigui a través del lloguer o de la venda dels locals que ocuparan-. Costa veure llum més enllà d'aquesta conclusió. Les franquícies engoliran l'avinguda, igual com s'han menjat totes les avingudes que els han vingut de gust.

L'evidència que els petits comerciants tenen dificultats serioses per aguantar el ritme d'obrir cada dia de la setmana hauria d'activar mecanismes municipals de suport al manteniment de l'activitat comercial en els mateixos nivells de qualitat de servei, i de productivitat, que tenien els de Platja d'Aro fa uns anys. No s'ha produït aquesta conseqüència i, avui, obrir un local a casa nostra ja no és un negoci sense la potència econòmica d'una firma. No hauria d'haver estat així, però el govern municipal no s'ha ocupat de bastir una estratègia de desenvolupament a deu o quinze anys vista per encarar la transformació del teixit comercial del municipi, amb una especial atenció cap al comerç de proximitat i el propòsit de fer-lo més competitiu.

Els avantatges del comerç que s'ha anomenat "de tota la vida" són múltiples. A Platja d'Aro activa diversos sectors específics de l'estiu, adormits durant la temporada d'hivern; genera llocs de treball directes de major qualitat i especialització; anima l'arribada de visitants i fa créixer l'activitat econòmica. Amb aquests tres factors n'hi hauria prou per defensar el manteniment de la xarxa de botigues que, tradicionalment, treballaven a Platja d'Aro. Però la perspectiva del benefici en metàl·lic immediat que han assegurat les franquícies, amb l'afegit de la defensa dèbil dels valors propis del municipi, han afeblit l'antiga fortalesa del nostre comerç. I la conseqüència serà que, al darrere d'aquesta pèrdua, s'esvairà la possibilitat de crear espais que generin activitat més enllà de les velles fórmules.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/baix-emporda/2015/02/08/ciu-posa-perill-comerc-platja/709242.html?utm_source=rss